

FM 2014-71
27.05.2014
Mimi Karlsen

Forslag til forespørgselsdebat om, hvordan vi kan forbedre mulighederne for at voksne kan tilegne sig det grønlandske sprog.

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokraterne)

Inuit Ataqatigiit vil gerne takke Anda Uldum for at sætte dette interessante og vigtige emne om hvordan vi kan forbedre mulighederne for at voksne kan tilegne sig det grønlandske sprog på dagsordenen.

Forslagstilleren udtrykker det som at lysten til at lære sproget skal forøges. Og netop motivationen og lysten må tages i brug som udtryk, idet det åbenbart ikke i dag er lystbetonet at skulle lære det grønlandske sprog. Eller er der en anden grund til, at voksne ikke lærer det grønlandske sprog og skal vi finde ud af en anden måde at arbejde på? De mange spørgsmål viser, at der kan være mange grunde til ikke at lære det grønlandske sprog, og hvis det kun er et fåtal der mangler lysten til at lære sproget, må der nødvendigvis være andre grunde til ikke at lære det.

Men da det i debatoplægget drejer sig om at ville øge motivationen vil jeg tage udgangspunkt i det. Et motiverende studie øger indlæringsevnen, eller man skal have motivationen og lysten hvis man vil lære.

Vi hører gang på gang, at det er svært at lære det grønlandske sprog. Det har man for længst cementseret! Det er svært at lære grønlandsk! Og denne forhåndsindstilling blandt nye tilkommende må der ændres på.

Det grønlandske sprog kan læres som alle andre sprog. Sprogopbygningen er meget anderledes i forhold til de europæiske sprog, sætningsopbygningen er anderledes og vi bruger andre lyde, men det kan læres. Der kan forskes i det og med det og sproget kan bruges til mange andre ting. Når vi andre har lært det danske sprog, hvorfor kan de danske så ikke lære det grønlandske sprog.

Det skal til stadighed fremhæves, at sproget er interessant. Vi skal fortælle om hvor stor en betydning sproget har i forhold til vores historie og måde at tænke på. Vi skal gøre det interessant.

Ved en større integrering kan vi øge motivationen. Ved at dele vores værdier og levemåde med dem kan vi forøge integrationen. Man kunne lære sprog ved at være aktiv i fritidslivet, i sport eller ved at synge i kor. Man kunne få venner og være en større del af de grønlandske familier.

Vi må bane vejen for at sprogundervisningen bliver mere nuanceret. Inuit Ataqatigiit er glade for, at dette forslag blev godkendt af Inatsisartut sidste år: *"At Naalakkersuisut pålægges at udarbejde en handlings- og strategiplan, der skal fremsættes senest til Inatsisartut's forårssamling 2014, der har til formål at få flest mulige af indbyggerne i Grønland til at kunne tale grønlandsk"*.

Jeg vil benytte denne lejlighed til at takke Naalakkersuisut for at have færdiggjort og fremført dette arbejde som har overskriften: *Handlings- og strategiplan for at få flest mulige af indbyggerne i Grønland til at kunne tale grønlandsk.*

I handlings- og strategiplanen har man lagt planer for førskole børn, skolebørn, fremmedsprogsundervisning og for øvede i fremmedsprog samt for grønlandskundervisning af nyankomne med et andet sprog.

Jeg er ikke i tvivl om at planen, hvis den bruges rigtigt og realiseres, vil hjælpe dem som gerne vil lære grønlandsk. Det er vigtigt at realisere planen, og det må vi gøre sammen, på arbejdspladser, uddannelsessteder og ude i hjemmene. Hvis vi skal øge motivationen og lysten skal vi ikke kun forlade os på uddannelsesstederne, men vi må alle hver især bidrage hermed. Vi skal alle tage ansvaret på os: Vi skal skabe motivation.

Fra Inuit Ataatigiit's side anser vi sprogpolitikken som blev godkendt af Inatsisartut i 2010 som vigtig. Heri blev det slået fast, at grønlandsk er det officielle sprog i Grønland.

Denne status for sproget må føre med sig at sproget skal kunne snakkes af alle her i landet, og at vi skal sikre en kontinuerlig udvikling og sikre os at vore efterkommere kommer til at beherske sproget.

At sikre en kontinuerlig anvendelse af sproget kræver handling. Ved læsestof, teater og hørespil skal vi udvikle brugen af sproget. For at det kan gavne vore børn og unge og ikke mindst for de som lærer det grønlandske sprog skal vi benytte os meget mere af iPad, mobil og deslige.

Inuit Ataatigiit mener, at det er meget vigtigt at øge motivationen og lysten til at lære grønlandsk. Motivationen vil øge lysten til at lære mere, til at udvikle sig og opnå resultater.

At begrænse ikke grønlandssprogede, ikke dansksprogede eller andre som ikke kan fremmedsprog er ikke en farbar vej efter Inuit Ataatigiit's opfattelse. Hvis du ikke kan dansk kan du ikke tage en uddannelse, du er ikke grønlænder fordi du ikke kan grønlandsk er udsagn som ikke kan bruges. Hvis du ikke kan tale dansk eller grønlandsk skal vi give dig mulighed for at lære det. Det er heri vi kan skabe motivation og lyst.

Vi kan ikke fra Inuit Ataatigiit godtage, at man nedgør dem som ikke kan tale grønlandsk, specielt ikke den løftede pegefinger der bruges under valgkampene. Det er ikke motiverende for at lære grønlandsk og kan være sårende.

Det er derfor Inuit Ataatigiit har fremsat forslaget i Inatsisartut, og heldigvis med stor opbakning. For hidtil har vi jo haft en sprogpolitik som motiverer, men som klart kan videreudvikles.

Loven om reklamer er ved at blive færdiggjort af Inatsisartut, og heri er bl.a., at reklamer og anden tekst skal være grønlandssprogede.

Handlings- og strategiplanen for at lære grønlandsk er færdig, og som sidste punkt blev Inatsisartut enige om, at ikke dansksprogede istedet for at få afslag til uddannelsesstederne, skal gives mulighed for at lære dansk.

Med disse ord tilkendegiver vi Inuit Ataqatigiit's standpunkt omkring hvordan vi kan forbedre mulighederne for voksne ved fremmedsprogsundervisning at tilegne sig det grønlandske sprog, og vi vil arbejde for at forbedre forholdene dertil.